

DECIZIA nr. 249 / 2017

privind soluționarea contestației formulate de **S.C. x S.R.L.**
înregistrată la D.G.R.F.P. București sub nr. x/05.01.2017

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații 1 a fost sesizată de către Direcția Regională Vamală București – Biroul vamal de frontiera Otopeni cu privire la contestația formulată de **S.C. x S.R.L.**, CUI ROx, cu sediul în x Bucuresti.

Obiectul contestației, înregistrată la Direcția Regională Vamală -Biroul Vamal Otopeni Calatori sub nr. 12.10.2016, îl constituie Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x emisa în baza Procesului verbal de control nr. x/07.11.2016 prin care organele vamale au stabilit în sarcina societății drepturi vamale în sumă totală de **x lei** reprezentând:

- x lei – taxa antidumping;
- x lei – TVA;
- x lei - accesorii aferente drepturilor vamale.

Având în vedere prevederile art. 268 alin. (1), art. 270 alin. (1) și art. 272 alin. (1) lit. (a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să soluționeze contestația formulată de **S.C. x S.R.L.**

Procedura fiind îndeplinită s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației.

I. Prin adresa înregistrată la Direcția Regională Vamală București sub nr. x/20.12.2016, societatea contestată solicită anularea Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x/08.11.2016 pentru următoarele motive:

Contestatarea susține că a efectuat 4 importuri de biciclete originare din Taiwan și a declarat marfa importată ca fiind de origine Taiwan, având la baza certificate de origine ale marfii.

Facturile externe au fost emise de societatea x din Dubai cu condiția de livrare FOB x (din Taiwan).

În procesul verbal de control se menționează de echipa de control din cadrul DRV-SSCV ca OLAF a inițiat o anchetă privind evaziunea suspectată a taxelor antidumping asupra importurilor din Taiwan de biciclete de origine China și au fost transmise informații de către Departamentul de Investigatii al Administrației Vamale Taiwan cu privire la transbordările de biciclete având ca țara de expediție și de origine China, efectuate într-o zonă liberă din Taiwan și care ar fi fost ulterior exportate în spațiul comunitar european, inclusiv România.

Considerând că datele referitoare la traseul marfurilor ce fac obiectul celor patru importuri au fost cert stabilite în urma misiunii OLAF în Taiwan (China-zona de liber schimb Taiwan- Port Constanța Sud x) s-au stabilit prin decizia nr.x/08.11.2016 obligații suplimentare de taxe antidumping, TVA și accesorii aferente, care ar fi fost datorate pentru marfuri similare importate din China, conform art.1 alin.(2) din Regulamentul UE nr.502/2013 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare nr.990/2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de biciclete originare din RP Chineza în urma unei reexaminări intermediare în conformitate cu art.11 alin.(3) din Regulamentul CE nr.1225/2009.

Emiterea actului atacat a avut la baza constatarea că **S.C. x S.R.L.** a declarat eronat originea în vama a marfurilor importate prin prezentarea unor certificate de origine neautentice.

Motivele de nelegalitate invocate de contestatara:

- singura proba admisibila in procedurile administrative si judiciare conform art.9 alin.(2) din Regulamentul CE nr.1073/1999 privind investigatiile efectuate de OLAF o constituie Raportul Final semnat de directorul general OLAF, ori actele mentionate in decizia nr. x/08.11.2016 nu pot avea valoarea decat a unei constatari administrative primare intrucat nu au caracteristicile si continutul unui raport final;

- certificatele de origine care atesta provenienta marfii importate din Taiwan nu au fost declarate false de nicio autoritate, sunt originale si apar mentionate ca fiind valabil eliberate, pe site-ul oficial al guvernului din Taiwan www.trade.gov.tw eliberat pentru import in Romania, port de incarcare x (Taiwan), port de descarcare Constanta;

- a verificat anterior efectuarii importurilor Jurnalul Oficial al Comunitatilor Europene si nu era publicat niciun aviz in care sa se semnaleze existenta unor suspiciuni cu privire la aplicarea corecta a regimului preferential de catre tara beneficiara Taiwan.

Legislatia europeana in materie aplicabila este Regulamentul nr.502/2013 de modificare a Regulamentului de punere in aplicare UE nr.990/2011, dar Regulamentul nr.502/2013 se poate aplica si importurilor de produse similare ce provin din alte tari decat China (ex. Taiwan) in anumite conditii, respectiv doar dupa ce:

◆ se deschide o ancheta la initiativa Comisiei sau a unui stat membru printr-un regulament al Comisiei privind eventuala eludare a masurilor antidumping de catre tara beneficiara Taiwan, in conformitate cu prevederile art.14 alin.(2) si alin.(5) din Regulamentul CEE nr.1225/2009 privind protectia impotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea tarilor care nu sunt membre ale CE;

◆ se adopta de CE un Regulament european de aplicare de extindere a taxei antidumping instituita prin Regulamentul CE nr.990/2011 la importurile de biciclete expediate din Taiwan, indiferent daca au fost sau nu declarate de origine Taiwan.

Spre exemplificare, contestatara precizeaza ca asa s-a procedat in cazul importurilor de biciclete importate din Indonezia, Malaezia etc, declarate sau nu ca fiind originare din Indonezia, Malaezia etc, mai intai CE a adoptat Regulamentul 875/2012 de deschidere a unei anchete privind o eventuala eludare a masurilor antidumping instituite prin Regulamentul CE nr.990/2011 la importurile de biciclete expediate din Taiwan, indiferent daca au fost sau nu declarate de origine Taiwan.

- nu exista aprobat la data efectuarii importurilor si nici la data depunerii contestatiei un regulament de deschidere a unei anchete privind eventuala eludare a masurilor antidumping instituite prin Regulamentul nr.502/2013 de modificare a Regulamentului de punere in aplicare UE nr.990/2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de biciclete expediate din Taiwan si nici vreun Regulament european de aplicare de extindere a taxei antidumping la importurile de biciclete expediate din Taiwan, indiferent daca au fost sau nu declarate de origine Taiwan, fiind aplicabile prevederile art. 220 din Regulamentul CEE nr.2913/92 de instituire a Codului Vamal Comunitar;

- contestatara a fost de buna credinta, depunand toate diligentele pentru a se asigura ca toate conditiile pentru tratamentul preferential sunt respectate de tara beneficiara Taiwan, in cauza fiind aplicabile dispozitiile art. 220 din Codul vamal care prevede in esenta ca debitorul poate invoca buna credinta in cazul in care poate demonstra ca a depus toate diligentele pentru a se asigura ca toate conditiile pentru tratamentul preferential sunt respectate. Autenticitatea certificatelor de origine a fost verificata pe site-ul guvernamental <https://cocp.trade.gov.tw> .

- nu se poate pretinde ca societatea importatoare sa depuna alte dovezi cu privire la propriile investigatii efectuate pentru identificarea tarii de origine a bunurilor, respectiv China, in lipsa oricaror suspiciuni cu privire la tara exportatoare constatate cu ocazia unor verificari rezonabile efectuate de catre contestatoarele anterior efectuării importului si nu i se pot imputa sumele retinute prin actul atacat. Alerta emisa de OLAF bazata pe datele obtinute din activitatea proprie de investigatii cu privire la suspiciuni privind nerespectarea regimului preferential vamal de catre tara beneficiara Taiwan, nu poate produce efecte decat pentru viitor, avand in vedere ca societatea contestatara in calitate de simplu comerciant nu le poate obtine.

II. Prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x/08.11.2016 emisa în baza Procesului verbal de control nr. MBR DRV x/07.11.2016, organele vamale din cadrul Direcția Regională Vamală București – Serviciul Supraveghere si Control Vamal au stabilit în sarcina societății obligații de plată în sumă totală de **x lei**, avand in vedere urmatoarele:

S.C. x S.R.L. a derulat prin Biroul Vamal x patru operatiuni de import (DVI x, DVI x, DVI x, DVI x) pentru care a fost acordat liberul de vama si marfurile reprezentand biciclete, au fost puse in libera circulatie fara a fi perceputa taxa antidumping.

Marfurile au fost declarate ca avand tara de expeditie si origine Taiwan, conform documentelor prezentate: facturi externe, certificate de origine, documente de transport maritim.

Departamentul de investigatii al Administratiei Vamale din Taiwan (DOI) a informat OLAF ca o societate taiwaneza a exportat in datele de 23.01.2014 si 27.05.2014 catre **S.C. x S.R.L.** biciclete de origine China, expediate cu containerele x, x, x si x.

Controlul la **S.C. x S.R.L.** s-a efectuat in baza adresei x/05.10.2016 prin care s-a transmis alerta OLAF nr.x/14.09.2016 privind dosarul xx prin care OLAF a semnalat eludarea taxelor antidumping aferente importului in Romania a marfurilor denumite generic „biciclete” avand origine declarata Taiwan.

Din verificari a rezultat ca la data punerii in libera circulatie pentru marfurile ce au facut obiectul celor patru operatiuni vamale apartinand importatorului **S.C. x S.R.L.**, la rubrica 15 a fost inregistrata tara de expeditie/export “Taiwan”, iar la rubrica 16 a fost declarata tara de origine “Taiwan”, fapt pentru care marfurile nu au fost supuse taxei antidumping.

Prin urmare, s-au recalculat drepturile de import constand în taxe vamale antidumping (48.5%), TVA precum și accesorii aferente acestora, emitandu-se Decizia pentru regularizarea situației privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x/08.11.2016.

III. Având în vedere susținerile societății contestatara și documentele invocate de aceasta, constatările organelor vamale și actele normative invocate de contestatara și de organele vamale, se rețin următoarele:

3.1 Cu privire la datoria vamală si TVA stabilită de organele vamale

Cauza supusă soluționării este dacă societatea contestatară datorează taxă antidumping si TVA pentru importul de biciclete de la firma x din Dubai, în condițiile în care din investigațiile efectuate de OLAF și de autoritățile vamale din Taiwan s-a constatat că produsele sunt de origine „R.P. Chineză”.

În fapt, din actele existente la dosarul cauzei se reține că, în datele de 03.04.2014 si 16.07.2014, **S.C x S.R.L.** a derulat prin Biroul Vamal x un numar de 4

operatiuni de import pentru biciclete, incadrate la codul NC 87120030, avand ca tara de expeditie si origine declarata Taiwan.

Bunurile au fost incarcate in portul x-Taiwan si transportate in containere cu documente de transport maritim, cu destinatia portul Constanta x.

Marfa a fost achiziționată de la firma x din Dubai.

In fapt, OLAF a fost informat chiar de Departamentul de Investigatii al Administratiei Vamale din Taiwan (DOI) cu privire la transbordările de biciclete avand ca tara de expeditie si de origine China, efectuate intr-o zona libera din Taiwan si ulterior exportate catre spatiul vamal comunitar, inclusiv in Romania.

In anexa adresei OLAF in baza careia au fost initiate verificarile la **S.C x S.R.L.** privind importurile de biciclete (anexa aferenta marfurilor identificate ca exportate din Taiwan catre spatiul Comunitatii Europene) este prezentat traseul marfurilor (biciclete) de la momentul intrarii lor in zona libera din Taiwan (procedura vamala in Taiwan codificata F1 la import) pana la momentul iesirilor catre **S.C x S.R.L.** (procedura vamala in Taiwan codificata F5 la export).

In conformitate cu informatiile transmise de Autoritatile Vamale din Taiwan catre OLAF se retine ca marfurile „biciclete” au fost expediate din China si introduse in zona de liber schimb din Taiwan la data de 22.01.2014 pentru containerele x,x,x,x, iar catre Romania au fost expediate la data de 23.01.2014 in containerele xxx si la data de 27.05.2014 in containerul x

La controlul vamal ulterior, s-a constatat că marfa exportată din Taiwan în UE de către companie este de origine din Republica Populară Chineză, la baza acestor constatari aflandu-se investigatiile efectuate de OLAF.

Față de această situație, prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x08.11.2016 emisa în baza Procesului verbal de control nr. x/07.11.2016 de catre organele de control vamal din cadrul Serviciului Supraveghere si Control Vamal din Direcția Regională Vamală București, s-au stabilit în sarcina societății contestatare taxe antidumping în sumă de x lei, TVA în sumă de x lei și majorări/dobanzi și penalități de întârziere aferente taxelor antidumping și TVA în sumă totală de x lei.

În drept, art. 78 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, publicat în JO nr. 302.1 L din data de 19.10.1992, prevede că:

„1. Autoritățile vamale, din oficiu sau la cererea declarantului, pot modifica declarația după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri.

2. Autoritățile vamale, după acordarea liberului de vamă și pentru a se convinge de acuratețea datelor cuprinse în declarație, pot controla documentele comerciale și datele referitoare la operațiunile de import sau export, cu privire la mărfurile în cauză sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. Asemenea controale pot fi efectuate la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional de operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane aflată în posesia documentului și a datelor menționate în scopuri comerciale. Aceste autorități pot verifica, de asemenea, mărfurile, când este încă posibil ca ele să fie prezentate.

*3. Atunci când revizuirea unei declarații sau un control ulterior indică faptul că dispozițiile care **reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații incomplete sau incorecte**, autoritățile vamale, în conformitate cu dispozițiile prevăzute, trebuie să **ia măsurile necesare pentru reglementarea situației, ținând seama de orice informație nouă de care dispun.**”*

La data efectuării de către **S.C x S.R.L.** a celor patru operațiuni de punere în liberă circulație era în vigoare **Regulamentul (UE) nr.502/2013** al Consiliului din 29 mai 2013, de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr.990/2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de biciclete originare din Republica Populară Chineză în urma unei reexaminări intermediare în conformitate cu art.11 alin.(3) din Regulamentul (CE) nr.1225/2009 care precizează:

“(1) Prin Regulamentul (CEE) nr. 2474/93 (2), Consiliul a instituit o taxă antidumping definitivă de 30,6 % la importurile de biciclete originare din Republica Populară Chineză („RPC” sau „țara în cauză”), pe baza unei anchete inițiale. În urma unei anchete privind eludarea măsurilor antidumping, derulată conform articolului 13 din regulamentul de bază, această taxă a fost extinsă, prin Regulamentul (CE) nr. 71/97 al Consiliului (3), la importurile unor anumite componente de biciclete originare din RPC.(...)”

(2) După o reexaminare efectuată în perspectiva expirării măsurilor, conform articolului 11 alineatul (2) din regulamentul de bază, Consiliul a decis, prin Regulamentul (CE) nr. 1524/2000 (5), că măsurile menționate anterior trebuie menținute.

*(3) Pe baza unei reexaminări intermediare efectuate conform articolului 11 alineatul (3) din regulamentul de bază („reexaminarea intermediară de modificare”), Consiliul a decis, prin Regulamentul (CE) nr. 1095/2005 (6), **majorarea taxei antidumping în vigoare la 48,5 %.***

(4) În urma unei reexaminări a măsurilor împotriva practicilor de eludare, efectuată în conformitate cu articolul 13 alineatul (4) și cu articolul 11 alineatul (3) din regulamentul de bază, Consiliul a decis, prin Regulamentul (CE) nr. 171/2008 (7), să mențină extinderea taxei antidumping aplicată importurilor de biciclete originare din RPC la importurile unor anumite componente de biciclete originare din RPC.

*(5) După o reexaminare efectuată în perspectiva expirării măsurilor, conform articolului 11 alineatul (2) din regulamentul de bază, Consiliul a decis, prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 990/2011 (8) („ancheta anterioară”), **menținerea măsurilor menționate anterior.**”*

“Articolul 1

*(1) Se instituie o taxă antidumping definitivă la importurile de biciclete și alte vehicule similare (inclusiv triciclurile pentru livrări de marfă, dar excluzând monociclurile), fără motor, care se încadrează la codurile **NC 8712 00 30** și ex 8712 00 70 (coduri TARIC 8712 00 70 91 și 8712 00 70 99), **originare din Republica Populară Chineză.**”*

În baza dispozițiilor legale susmenționate, se reține că prin Regulamentul (CE) nr. (UE) nr.502/2013 al Consiliului din 29 mai 2013, de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr.990/2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de biciclete originare din Republica Populară Chineză, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L 153/17 din 05.06.2013, Comisia Europeană a instituit taxe definitive antidumping, pentru importul de produse cu codurile tarifare **NC 8712 00 30** și ex 8712 00 70 (coduri TARIC 8712 00 70 91 și 8712 00 70 99) având originea R.P.Chineză.

După intrarea în vigoare a acestor regulamente comunitare, care au introdus taxele definitive antidumping, OLAF a constatat un risc de eludare a acestor măsuri, în special prin creșterea exporturilor din R.P.Chineză în Taiwan față de importurilor oficiale din R.P. Chineză în Taiwan în această perioadă.

Astfel, OLAF bazându-se pe datele obținute din activitatea proprie de investigații a lansat o misiune în Taiwan pentru clarificarea acestor suspiciuni și stabilirea originii reale a importurilor de biciclete din această țară în țările membre U.E., în scopul protejării intereselor esențiale ale producătorilor Comunității în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2.913/1992.

Baza legală a reglementărilor originii nepreferențiale este art.9, art.10, art. 24 din **Regulamentul (CEE) nr. 2.913/1992** al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, unde se stipulează:

„9. „Datorie vamală” reprezintă obligația unei persoane de a achita valoarea drepturilor de import (datorie vamală la import) sau drepturile de export (datorie vamală la export) care se aplică anumitor mărfuri prin dispozițiile în vigoare ale Comunității.

10. „Drepturi de import” reprezintă:

- drepturile vamale și taxele cu efect echivalent prevăzute la importul de mărfuri;*
- prelevările agricole și alte impuneri la import introduse prin politica agricolă comună sau prin regimuri specifice aplicabile anumitor mărfuri rezultate din transformarea produselor agricole.”*

„ 24. Mărfurile în producerea cărora intervin două sau mai multe țări sunt considerate originare din țara în care au fost supuse ultimei transformări sau prelucrări substanțiale, justificată economic, efectuată într-o întreprindere echipată în acest scop și din care a rezultat un produs nou sau care reprezintă un stadiu de fabricație important.”

Potrivit acestor dispoziții legale bunurile sunt considerate a fi originare în țara în care acestea au suferit ultima procesare și are ca rezultat un produs nou.

Din analiza situației importurilor și exporturilor transmise de DOI către OLAF, se poate constata că în cadrul unor transporturi au fost exportate și containere cu bunuri reprezentând „biciclete” către **S.C x S.R.L.**

În urma investigațiilor efectuate de DOI, s-a stabilit că mărfurile în cauză au fost reexportate către România, fără a avea loc vreo prelucrare, în consecință, originea mărfurilor rămâne R.P. Chineză și fac obiectul taxei antidumping.

Regulamentul (CEE) 2.454/1993 al Comisiei din 2 iulie 1993 privind dispozițiile de aplicare a reglementării (CEE) nr. 2.913/92 a Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar prevede:

„Art. 67 (1) lit a) În sensul dispozițiilor referitoare la preferințele tarifare generalizate acordate de Comunitate unor produse care provin din țări în curs de dezvoltare (denumite în continuare «țări beneficiare»), următoarele se consideră produse originare într-o țară beneficiară:

- (a) produse obținute integral în țara respectivă, în sensul articolului 68;*
- (b) produse obținute în țara respectivă, la fabricarea cărora se folosesc alte produse decât cele prevăzute la lit. (a), cu condiția ca respectivele produse să sufere prelucrări sau transformări suficiente în sensul art. 69. [...]*

„Art. 68 (1) Următoarele produse se consideră ca fiind obținute integral într-o țară beneficiară sau în Comunitate:

- [...]*
- (k) produse fabricate în țara respectivă exclusiv din produsele cuprinse la literele (a)-(j). [...]*

Prin urmare, concluziile investigațiilor efectuate de OLAF, precum și documentele transmise de administrațiile vamale din Taiwan, constituie material probator pentru instituțiile competente ale statelor membre în conformitate cu prevederile **art. 9 alin. (2)** și alin.(3) din **Regulamentul (CE) nr. 1.073/1999** al Parlamentului European și a Consiliului din 25 mai 1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Lupta Antifraudă (OLAF), unde se precizează:

„(2) La redactarea acestor rapoarte se iau în considerare cerințele procedurale prevăzute în legislația națională a statului membru respectiv. **Rapoartele redactate pe această bază constituie probă admisibilă în procedurile administrative sau judiciare ale statului membru în care utilizarea acestora se dovedește necesară, în același mod și în aceleași condiții ca și rapoartele administrative redactate de inspectorii administrativi naționali.** Acestea sunt supuse aceluiași reguli de apreciere ca și cele aplicabile rapoartelor administrative redactate de către inspectorii administrativi naționali și au aceeași valoare ca și acele rapoarte.”

„Rapoartele redactate în urma investigațiilor externe și orice informații conexe utile sunt transmise autorităților competente ale statelor membre în cauză în conformitate cu reglementările legate de investigațiile externe”,

precum și a art.10 alin.(1) din același regulament:

„Art.10 -(1) Fără a aduce atingere articolelor 8, 9 și 11 din prezentul regulament și dispozițiilor din Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96, **oficiul poate înainta în orice moment autorităților competente ale statelor membre respective informațiile obținute în cursul investigațiilor externe.**”

Conform **art. 201** din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/1992 al Consiliului din 12.10.1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar:

„1. O datorie vamală la import poate să ia naștere prin:

a) punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import sau
b) plasarea unor astfel de mărfuri sub regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import.

2. O datorie vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză.

3. Debitorul vamal este declarantul. În situația unei reprezentări indirecte, persoana în numele căreia se face declarația vamală este, de asemenea, debitor vamal.”

Potrivit **art. 199** din Regulamentului (CEE) nr. 2.454/1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal Comunitar: „Fără a se aduce atingere eventualei aplicări a dispozițiilor penale, depunerea la biroul vamal a unei declarații semnate de către declarant sau de reprezentatul acestuia, îl obligă pe acesta ca, în conformitate cu dispozițiile în vigoare, să răspundă de:

- corectitudinea informațiilor înscrise în declarație;
- autenticitatea documentelor anexate și de
- respectarea tuturor obligațiilor ce decurg din plasarea respectivelor mărfuri sub regimul avut în vedere“.

Potrivit dispozițiilor **art. 100** din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare:

“(1) Autoritatea vamală are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală.

(2) În cadrul termenului prevăzut la alin. (1), autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. Controlul se poate face la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional în operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane care se află în posesia acestor acte ori deține informații în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut și controlul fizic al mărfurilor, dacă acestea mai există.

(3) Când după reverificarea declarației sau **după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune.**

(4) Autoritatea vamală stabilește modelul documentului necesar pentru regularizarea situației, precum și instrucțiunile de completare a acestuia.

(5) În cazul în care se constată că a luat naștere o datorie vamală sau că au fost sume plătite în plus, autoritatea vamală ia măsuri pentru încasarea diferențelor în minus sau rambursarea sumelor plătite în plus, cu respectarea dispozițiilor legale.

(6) **În cadrul controlului ulterior al declarațiilor, autoritatea vamală stabilește potrivit alin. (3) și diferențele în plus sau în minus privind alte taxe și impozite datorate statului în cadrul operațiunilor vamale, luând măsuri pentru încasarea diferențelor în minus constatate. Diferențele în plus privind aceste taxe și impozite se restituie potrivit normelor legale care le reglementează.**

(7) Când încălcarea reglementărilor vamale constituie, după caz, contravenție sau infracțiune, autoritatea vamală este obligată să aplice sancțiunile contravenționale sau să sesizeze organele de urmărire penală.

(8) **Declarația vamală acceptată și înregistrată, precum și documentul prevăzut la alin. (4) constituie titlu de creanță."**

Având în vedere că potrivit dispozițiilor **art. 223** alin. (2) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, „Datoria vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză”, obligațiile de plată curg de la data înregistrării declarațiilor vamale în cauză.

În consecință, în mod legal, organele de control vamal din cadrul Direcției Regionale Vamală București au stabilit în sarcina **S.C x S.R.L.** obligații de plată suplimentare în sumă de x lei reprezentând taxe antidumping.

Referitor la susținerea societății că a depus la întocmirea formalităților vamale certificatul de origine aferent produsului importat, emis de Camera de Comerț din Taiwan, argumentând că atâta timp cât societatea a înscris informații corecte în declarația de import, acceptarea valorii declarate de importator atrage răspunderea organului vamal, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, întrucât potrivit dispozițiilor menționate în prezenta decizie, simpla transbordare a produsului într-o anume țară nu conferă originea acelei țări.

În acest mod s-a realizat un mecanism de fraudare prin eludarea taxelor antidumping stabilite la importul în UE a produselor biciclete având originea din R.P.Chineză.

Astfel, la data efectuării formalităților vamale de către **S.C x S.R.L.**, când au fost întocmite declarațiile vamale de punere în liberă circulație a produselor importate ce fac obiectul prezentei cauze, autoritatea vamală nu deținea date din care să rezulte suspiciuni privind originea mărfii, bazându-se pe corecta declarare din partea societății.

Privitor la motivația contestatarei că societatea a acționat cu buna credință, respectând toate dispozițiile prevăzute de legislația în vigoare în ce privește declarația vamală și depunând toate diligențele pentru a beneficia de tratamentul preferențial nu

poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, întrucât ulterior efectuării operațiunilor de vămire și după acordarea liberului de vamă, în baza art. 26 și art. 73 din Regulamentul CE nr. 2.913/1992 de instituire a Codului vamal comunitar, organele vamale pot solicita, în cazul unor îndoieli serioase, orice dovadă suplimentară pentru a se asigura că indicația privind originea este în conformitate cu legislația comunitară în materie, iar dacă regimul vamal respectiv a fost aplicat pe baza unor informații incomplete sau incorecte, autoritățile vamale, în conformitate cu dispozițiile prevăzute, trebuie să ia măsurile necesare pentru reglementarea situației, ținând seama de orice informație nouă de care dispun.

Nu se poate reține invocarea de către contestatara a dispozițiilor art. 220 din Reg. (CE) nr. 2.913/1992, având în vedere că în cauza C-438/11 pronunțată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene au fost reținute următoarele:

„38. Reiese din cele de mai sus că, în împrejurări precum cele din cauza principală, revine debitorului sarcina de a dovedi că certificatul de origine s-a întemeiat pe prezentarea corectă a faptelor de către exportator.[...]

39. Cu toate acestea, trebuie amintit că un operator economic avizat și cunoscător al legislației existente trebuie ca, la evaluarea avantajelor pe care le poate obține din comerțul cu mărfuri care pot beneficia de preferințe tarifare, să țină cont de riscurile inerente pieței pe care o prospectează și să le accepte ca făcând parte din categoria inconvenientelor normale ale comerțului (a se vedea Hotărârea din 11 decembrie 1980, Acampora, 827/79, Rec., p. 3731, punctul 8, Hotărârea Pascoal & Filhos, citată anterior, punctul 59, precum și Ordonanța CPL Imperial 2 și Unifigo/Comisia, citată anterior, punctul 37).”

Astfel, având în vedere cele de mai sus, este evident că tine de riscul comercial al operatorului economic și nu de obligațiile autorităților vamale, ca un certificat de origine să nu se întemeieze pe prezentarea corectă a faptelor de către exportator, în concret ca un exportator să ascundă originea reală a mărfii provenită din China. În momentul în care contestatara a evaluat avantajele importului din Taiwan față de cel din China și-a asumat și riscurile ca produsele să provină în fapt din China.

Referitor la susținerea contestatarii potrivit căreia „actele menționate în decizia nr. x/08.11.2016 nu pot avea valoarea decât a unei constatari administrative primare întrucât nu au caracteristicile și conținutul unui raport final” se reține că atât în procesul verbal de control cât și în decizia atacată, în restabilirea stării de fapt s-au avut în vedere prevederile art.10 alin.(1) din Regulamentul CEE nr.1073/1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă, prevederi conform cărora:

„Art.10- (1) Fără a aduce atingere articolelor 8, 9 și 11 din prezentul regulament și dispozițiilor din Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96, oficiul poate înainta în orice moment autorităților competente ale statelor membre respective informațiile obținute în cursul investigațiilor externe.”

Astfel, în timpul misiunii desfășurată de OLAF, toate informațiile obținute de acest organism pot fi transmise operativ statelor membre interesate în vederea aplicării măsurilor legale ce se impun. În prezenta cauză, aceste informații au fost utilizate de autoritatea vamală din România în coroborare cu prevederile art.78 alin. (3) din Regulamentul CEE nr.2913/1992 al Parlamentului European și al Consiliului, de stabilire a Codului Vamal Comunitar mai sus invocat.

Dacă OLAF nu ar avea autoritatea de a transmite alerte în conformitate cu prevederile art.10 alin.(1) din Regulamentul CEE nr.1073/1999 și ar fi obligat să întocmească numai rapoarte finale sub autoritatea directorului, așa cum este stipulat la art.9 alin.(2) din Regulamentul CEE nr.1073/1999, datorită duratelor mari de timp de

desfasurare a anchetelor ar exista riscul ca termenul de efectuare a controlului vamal ulterior sa se prescrie (conform prevederilor art.221 alin.(3) din Reg. (CE) nr. 2.913/1992, iar prejudiciile sa devina nerecuperabile.

Invocarea de catre **S.C x S.R.L.** a faptului ca certificatele de origine sunt autentice, fiind emise de Camera de Comert din New Taipei nu poate fi retinuta intrucat nu pot produce efecte juridice pe motiv ca au fost eliberate fara a se verifica de aceste autoritati care este fabricantul real al marfurilor. Luand in considerare ca OLAF a fost informat chiar de Departamentul de Investigatii al Administratiei Vamale din Taiwan cu privire la transbordările de biciclete avand ca tara de expeditie si de origine China, efectuate in zona libera din Taiwan si ulterior exportate in Romania nu se poate retine ca certificatele de origine sunt conforme cu realitatea.

Cu privire la taxa pe valoarea adăugată calculată asupra taxei antidumping, sunt incidente prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data derulării importurilor, respectiv art. 136 alin. (1) și art. 139 alin. (1) care precizează:

„Art. 136-Faptul generator și exigibilitatea pentru importul de bunuri

(1) În cazul în care, la import, bunurile sunt supuse taxelor vamale, taxelor agricole sau altor taxe comunitare similare, stabilite ca urmare a unei politici comune, faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care intervin faptul generator și exigibilitatea respectivelor taxe comunitare. [...]

„Art. 139-Baza de impozitare pentru import

(1) Baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane și alte taxe datorate în afara României, precum și cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, cu excepția taxei pe valoarea adăugată care urmează a fi percepută. [...]

Se reține că importurile de bunuri constituie operațiuni supuse taxei pe valoarea adăugată, aceasta fiind percepută pe teritoriul statului membru în care marfa intră în Uniune, exigibilitatea taxei intervine la data la care bunurile sunt supuse taxelor vamale, iar în baza de impozitare intră valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane și alte taxe datorate în afara României, precum și cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, în speță și taxele antidumping la care face referire societatea contestatară.

În speță sunt incidente și dispozițiile art. 221 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar:

„Articolul 221

1. De îndată ce a fost înscrisă în evidența contabilă, valoarea drepturilor se comunică debitorului în conformitate cu normele corespunzătoare.

2. Dacă valoarea drepturilor datorate a fost înscrisă orientativ în declarația vamală, autoritățile vamale pot să prevadă faptul că aceasta nu poate fi comunicată în conformitate cu alin. (1) decât dacă valoarea drepturilor indicate nu corespunde cu cea stabilită de autorități.

▼ B

Fără a aduce atingere aplicării art. 218 alin. (1) paragrafului al doilea, dacă se face uz de posibilitatea prevăzută în paragraful precedent, acordarea liberului de vamă pentru mărfuri de către autoritățile vamale echivalează cu comunicarea către debitor a valorii drepturilor înscrise în evidența contabilă.

▼ M3

3. Comunicarea către debitor nu poate fi făcută după expirarea unui termen de trei ani de la data la care a luat naștere datoria vamală. Acest termen se suspendă din momentul introducerii unei acțiuni în conformitate cu art. 243, pe durata acțiunii.

4. Atunci când datoria vamală este rezultatul unui act care, în momentul săvârșirii, putea declanșa urmărirea penală, valoarea poate fi comunicată debitorului, în conformitate cu condițiile prevăzute în dispozițiile legale în vigoare, după expirarea perioadei de trei ani menționată în alin. (3).”

Având în vedere cele reținute mai sus, precum și în temeiul dispozițiilor art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală, coroborat cu pct. 11.1 lit. a) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală aprobate prin Ordinul nr. 3741/2015, urmează să fie respinsă ca neîntemeiată contestația formulată de **S.C x S.R.L.** pentru suma de x lei, din care suma de x lei reprezintă taxă antidumping și suma de x lei reprezintă taxă pe valoarea adăugată, calculate pentru articolele specificate în declarațiile :

- DVI x;
- DVI x;
- DVI x;
- DVI x.

3.2. Cu privire la accesoriile aferente drepturilor vamale de import în sumă de x lei stabilita prin decizia contestată

Cauza supusă soluționării este dacă societatea datorează aceste accesorii în condițiile în care în sarcina sa au fost reținute ca datorate drepturi vamale, iar accesoriile se calculează de la data scadenței până la data plății.

În fapt, prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x/08.11.2016 emisa în baza Procesului verbal de control nr. x/07.11.2016 Direcția Regională Vamală București – Serviciul Supraveghere și Control Vamal a stabilit în sarcina **S.C x S.R.L.** obligații vamale principale (taxe vamale antidumping și TVA) în cuantum de x lei asupra cărora s-au calculat accesorii aferente în sumă de x lei, calculate pe perioada 03.04.2014 - 07.11.2016.

În drept, aplicabile acestei spețe sunt dispozițiile art. 119 alin. (1) și alin. (2), art. 120 și art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare care prevăd:

„**Art. 119 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere**

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

„**Art. 120 – (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.”**

„**Art. 120¹ Penalități de întârziere**

(1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2)-(6) sunt aplicabile în mod corespunzător.”

Incepand cu data de 01.01.2016 aplicabile sunt prevederile art. 173 alin. (1) si alin. (2), art. 174 alin. (1) si art. 176 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala:

“Art. 173 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(2) Nu se datorează dobânzi și penalități de întârziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi de orice fel, obligații fiscale accesorii stabilite potrivit legii, cheltuieli de executare silită, cheltuieli judiciare, sumele confiscate, precum și sumele reprezentând echivalentul în lei al bunurilor și sumelor confiscate care nu sunt găsite la locul faptei.”

“Art. 174 - (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”

“Art. 176 - (1) Penalitățile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. Dispozițiile art. 174 alin. (2) - (4) și art. 175 sunt aplicabile în mod corespunzător.”

În consecință, dobânzile și penalitățile de întârziere se calculează pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale.

Având în vedere prevederile **art. 201** din Regulamentul nr. 2.913/1992, unde se prevede:

„1. O datorie vamală la import poate să ia naștere prin:

(a) punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import [...]

2. O datorie vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză.”

se reține că datoria vamală a luat naștere la data depunerii declarațiilor vamale de punere în liberă circulație a mărfurilor.

Prin urmare, având în vedere faptul că datoria vamală s-a născut la data depunerii declarațiilor vamale de import, fapt coroborat cu prevederile legale referitoare la accesorii, citate mai sus, duce la concluzia că data de la care curg aceste accesorii este data nașterii datoriei vamale.

În consecință, față de prevederile legale mai sus menționate și având în vedere că stabilirea dobânzilor și penalităților de întârziere reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul și în virtutea principiului de drept *accessorium sequitur principalae*, iar în sarcina contestatarii au fost reținute ca fiind datorate obligații vamale principale (taxe antidumping și TVA) în sumă de x lei, neachitate la termenul scadent, urmează să **se respingă ca neîntemeiată** contestația și pentru suma de **x lei** reprezentând accesorii aferente drepturilor vamale.

Pentru considerentele arătate mai sus, potrivit temeiurilor legale invocate în conținutul deciziei precum și în temeiul art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, coroborat cu pct. 11.1 lit. a) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala aprobate prin Ordinul nr. 3741/2015:

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **S.C x S.R.L.** împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x/08.11.2016 emisa în baza Procesului verbal de control nr. x/07.11.2016, de organele vamale din cadrul Direcției Regionale Vamale București–Serviciul Supraveghere și Control Vamal, prin care s-au stabilit **drepturi vamale și accesorii** aferente în sumă totală de **x lei**.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul București.